Annus XXV - Vol. XXV 1 Decembris 1933 Num. 17

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Consistorium semipublicum, p. 481 - Constitutio Apostolica, p. 483 - Litterae Apostolicae, p. 485.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Agrien.-Strigonien. I. Decretum de finibus, p. 491. II. Provisio Ecclesiarum, p. 492 - *S. C. Concilii:* Surrentina. Substitutionis, p. 492 - *S. C. de Propaganda Fide:* Nominationes, p. 494 - *S. C. Rituum:* Parisien. Decreta super miraculis, et de *tuto* in causa B. Ludovicae de Marillac, v. Le Gras, p. 498.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apostolica:* Decretum circa indulgentias Rosarii et Viae Crucis, p. 502 - *S. R. Rota:* Citatio edictalis (Null. matr.: Troncelliti-Alescio), p. 503.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Generali, Antipreparatoria e Particolare - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 504-512.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXIII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis vero in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris, 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXV, n. 17 - 1 Decembris 1933)

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

PAG.

Acta Consistorii semipublici de canonizatione Beatarum Virginum Mariae Bernardae Soubirous atque Ioannae Antidae Thouret. - *10 Novembris 1933* 481

CONSTITUTIO APOSTOLICA

Ad rectum et utile. - Aturensis dioecesis episcopalis sedes ab Aturo urbe ad Aquam Augustam urbem transfertur. - *31 Martii 1933* 483

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Christi regno.* - Seiuncto territorio ex dioecesi Hyderabadensi erigitur missio sui iuris de Bezwada. - *10 Ianuarii 1933*. 485

II. *Supremum votum.* - Distracto territorio e vicariatu apostolico de Chengtingfu erigitur praefectura apostolica de Shuntenhfu. - *2 Martii 1933* 486

III. *Supremi Apostolatus.* - Ex apostolico vicariatu de Nanyangfu atque ex praefectura de Sinyangchow separato territorio erigitur praefectura apostolica de Chumatien in Sinis, clero indigenae comtenda. - *2 Martii 1933* 487

IV. *Quod divinus Magister.* - Augetur territorio e vicariatu apostolico de Suifu atque in vicariatum apostolicum erigitur praefectura de Yachow in Sinis. - *3 Martii 1933* 488

V. *Comperimus non sine.* - In vicariatum apostolicum erigitur apostolica praefectura de Yungnien in Sinis. - *6 Martii 1933* 490

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Agriensis-Strigoniensis.* - Decretum de mutatione finium archidioecesium. - *21 Aprilis 1933* 491

II. Provisio Ecclesiarum 492

SACRA CONGREGATIO CONCILII

PAG.

Surrentina. - Substitutionis in choro. - *18 Aprilis 1932* 492

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Nominationes 494

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Parisien.* - Decretum super miraculis in causa canonizationis B. Ludovicae de Marillac Viduae Le Gras, confundatricis Societatis Puellarum a Caritate. - *1 Novembris 1933* 495

II. *Parisien.* - Decretum super dubio de *tuto* in causa canonizationis B. Ludovicae de Marillac Viduae Le Gras, confundatricis Societatis Puellarum a Caritate. - *12 Novembris 1933* 498

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

Decretum circa indulgentias recitationi Rosarii et pio Viae Crucis exercitio quibusdam in adiunctis lucrandas. - *9 Novembris 1933*. 502

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: *Neo-Eboracen.* - Nullitatis matrimonii (Troncelliti-Alescio). - *20 Novembris 1933* 503

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Generali, Antipreparatoria* e *Particolare* . . . 504

II. Segreteria di Stato: *Nomine* 505

III. Necrologio 512

Annus XXV - Vol. XXV 1 Decembris 1933 Num. 17

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

Die X mensis Novembris

CONSISTORIUM SEMIPUBLICUM DE CANONIZATIONE BEATARUM VIRGINUM MARIAE BERNARDAE SOUBIROUS ATQUE IOANNAE ANTIDAE THOURET.

Feria sexta, die 10 Novembris 1933, in Aula superiore Palatii Apostolici Vaticani, Consistorium semipublicum habitum est, in quo Sanctissimus Dominus Noster tam Eminentissimorum Patrum Cardinalium, quam Excmorum Patrum Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, itemque Revmorum Abbatum *nullius*, quibus ius est, suffragia excepit pro futura canonizatione Beatarum virginum, Mariae Bernardae Soubirous, ex Instituto Nivernensi Sororum ab instructione et charitate cristiana, et Ioannae Antidae Thouret, fundatricis Sororum a charitate. Huic actioni Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI brevi allocutione initium dedit ut sequitur:

VENERABILES FRATRES

De causa beatarum virginum Mariae Bernardae Soubirous atque Ioannae Antidae Thouret tam gravi iudiciorum severitate et a supremo Consilio sacris ritibus praeposito, et Nobis coram in suetis coetibus superioribusque Consistoriis actum est, ut res nihil prorsus dubii relinquat, sed in tuto omnino esse videatur. Luculentissime siquidem constat utramque virginem

ita christianis virtutibus praefulsisse, quoad mortalis vitae usura fruitae sunt, ut digne utiliterque non modo omnium admirationi, sed imitationi etiam iure meritoque proponerentur.

Accedunt rerum mirabilia, diligenter quidem comprobata, quae, interposito a christifidelibus earum patrocinio, a Deo patrata sunt; quae quidem miranda facta, ut nostis, inerrantem ipsum sanctitudinis Altorem Statoremque in hanc causam quodammodo iudicem inducunt; quandoquidem, cum eadem naturae vires prorsus excedant, eius dumtaxat nutu atque opera haberi queunt.

Iussimus nihilo setius apta unicuique vestrum commentaria reddi, ut, re etiam atque etiam prudenter explorata ac perpensa, sententiam vestram ferre ac Nobiscum communicare possetis.

Faveatis igitur, venerabiles fratres, in hoc amplissimo consessu alius ex alio, pro vestrae ordine dignitatis, de beatis hisce virginibus ad sanctorum caelitum honores provehendis consilium vestrum religiose Nobis aperire.

Exceptis vero adstantium suffragiis Beatissimus Pater haec addidit:

Suffragia vestra, modo lata, in id ipsum consentire, quod Nobismet ipsis summopere placet, laetamur vehementer; eoque vel magis gratulamur, quod licet, per hanc mentium animorumque concordiam, piacularem hunc annum, divinae humani generis Redemptionis memoriae peculiari modo dicatum, et sollemniorem reddere et, novis caelestibus deprecatricibus catholico orbi ad imitandum propositis, locupletare; quod quidem uberiores portendit salutis fructus.

Iam nihil aliud reliquum est, nisi ut utriusque sacrae caerimoniae peragendae tempus ex more praefiniamus. Scitote igitur, venerabiles fratres, summos sanctitatis honores beatae Mariae Bernardae Soubirous die VIII proximi mensis Decembris – quo die scilicet festum Deiparae Immaculatae celebrabitur – Nos esse, favente Deo, decreturos; canonizationi vero beatae Ioannae Antidae Thouret diem Nos XIV proximi mensis Ianuarii condicere ac praestituere.

Atque interea vos omnes, quotquot adestis, ac per vos christifideles universos enixe in Domino adhortamur, ut impensa ad Deum adhibere vota precationesque ne intermittatis. Ita enim auspicato continget, ut huiusmodi geminatae laetitiae faustitates et in Catholicae Ecclesiae decus cedant et in salutem animarum.

Posthaec, obtenta venia summi Pontificis, Illmus et Revmus D. Carolus Respighi, Praefectus caeremoniarum Apostolicarum, absente Procuratore Fiscali Camerae, consueta forma rogavit DD. Protonotarios adstantes ut publicum actorum instrumentum conficiant. Cui Illmus et Revmus D. Dominicus Iorio, ex adstantibus senior, nomine ceterorum, respondit: « Conficiemus » et conversus ad familiares Pontificis qui stabant circa Solium, eosdem in testes appellans, addidit: « Vobis testibus ».

CONSTITUTIO APOSTOLICA

ATURENSIS DIOECESIS EPISCOPALIS SEDES AB ATURO URBE AD AQUAM AUGUSTAM URBEM TRANSFERTUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad rectum et utile dioecesium regimen haud dubie maxime prodest, si Episcopi sedes et cathedra ea in urbe constituta sit, quae ceteris praestantior viarumque facilitate sit commodior. Quod quidem prae oculis habens venerabilis frater hodiernus Episcopus Aturensis, cum in eius dioecesi Aqua Augusta urbs exstet, quae, certo praestantior ipsa antiqua Aturo urbe, ubi sedes episcopalis hucusque fuit, opportuniore loco et in media fere dioecesi sita est, ac itinerum commoditate ab omnibus facilius adiri potest, supplices Nobis porrexit preces, ut sua sedes et cathedra una cum Capitulo cathedrali et Seminario ab Aturo ad Aquam Augustam transferretur. Nos itaque, accedente venerabilis fratris Aloisii Maglione, Archiepiscopi titularis Caesariensis in Palaestina et in Gallica Republica Nuntii Apostolici, favorabili voto, oblatis precibus annuendum censuimus.

Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, ab Aturo urbe Episcopi sedem et cathedram ad Aquam Augustam transferimus, ibique perpetuo constituimus cum omnibus iuribus et praerogativis, quibus ceterae episcopales sedes iure communi gaudent; eamque *Aturensem* et *Aquae Augustae* in posterum

appellari volumus. Ecclesiam autem Beatae Mariae Virgini dicatam, in eadem Aqua Augusta urbe exstantem, ad ecclesiae cathedralis gradum et dignitatem extollimus cum omnibus iuribus et privilegiis, honoribus et praerogativis, quibus ceterae cathedrales ecclesiae iure vel legitima consuetudine in Gallia fruuntur, et cum omnibus pariter adnexis oneribus et obligationibus. In hanc idcirco ecclesiam Capitulum cathedrale transferimus, ibique ut resideat et iuxta canonicas leges chorale servitium persolvat, uti antea in cathedrali Aturensi, volumus et mandamus; facta tamen uni illi canonico, qui adhuc Aturi commoratur, facultate ibidem vita durante degendi, adeo ut interim uti praesens in choro censeatur et distributiones etiam quotidianas percipiat. Ad antiquae autem Cathedralis ecclesiae Aturensis memoriam servandam, statuimus ut ea Concathedralis titulo posthac condecoretur. Parochus vero pro tempore huius Concathedralis ecclesiae Aturensis titulo Canonici ad honorem cathedralis Capituli Aquae Augustae honestabitur. Officii autem erit Episcopi pro tempore Concathedralem ipsam quotannis adeundi, ac sacra illic aliquando peragendi. Vehementer insuper exoptamus ut Aturensis et Aquae Augustae Episcopus, non solum dioecesanum Seminarium maius, sed minus etiam in Aquam Augustam urbem transferendum curet, ut iuvenes in sortem Domini vocati sub ipsius fere oculis succrescant et in sacris disciplinis ac in spiritu ecclesiastico efformentur.

Quibus omnibus ut supra dispositis, ad eadem omnia ad exsecutionem mandanda quem supra diximus venerabilem fratrem Aloisium Maglione, in Gallia Nuntium Nostrum, deputamus eidemque propterea necessarias et opportunas tribuimus facultates, tum omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu quomodolibet orituras, tum subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, eique onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem infra sex menses ab his Litteris acceptis authenticum exemplar transmittendi peractae exsecutionis actorum. Volumus autem ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si originaliter exhibitae, vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem hanc paginam translationis, erectionis, evectionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere, vel

ei contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum Eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo tertio, die trigesima prima mensis Martii, Pontificatus Nostri anno duodecimo.

Fr. THOMAS P. Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLVII, n. 60. - G. Stara Tedde.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

SEIUNCTO TERRITORIO E DIOECESI HYDERABADENSI ERIGITUR MISSIO SUI IURIS DE BEZWADA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Christi regno in omnes catholici orbis partes magis magisque in dies dilatando, sicut officium Nostrum postulat, iugiter intenti, ea omnia opportune praestare satagimus, quae ad hunc finem facilius consequendum aptiora videantur. Quamobrem cum venerabilis frater Dionysius Vismara, Episcopus Hyderabadensis, a Nobis enixe expostulaverit ut e dioecesi sibi concredita civiles districtus de Kistna et de Godavery occidentali dismembrarentur; atque insuper cum Superior generalis Pontificii Instituti a Ss. Apostolis Petro et Paulo et a Ss. Ambrosio et Carolo pro missionibus ad exteras gentes petierit a Nobis ut nova ex praedictis districtibus civilibus erigenda sui iuris Missio sodalibus sui Instituti evangelizanda concrederetur, petitionibus huiusmodi libenti quidem animo annuere decrevimus. Comperimus namque cum magna animi Nostri laetitia sodales dicti Pontificii Instituti brevi annorum spatio copiosam multitudinem incolarum memoratorum districtuum ad Christi fidem adduxisse et nunc spem effulgere laetissimam uberiorum spiritualium fructuum, si regio illa, quae peculiari gaudet civili ordinatione, proprio etiam gaudeat spirituali regimine. Quare collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui negotiis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi

sunt, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, civiles districtus de Kistna et de Godavery occidentali e dioecesi Hyderabadensi seiungimus ac dismembramus eosdemque, adiectis etiam civilibus subdivisionibus — vulgo *toluks* — de Polawaram, de Razole et de Amalapuram quae ad districtum civilem de Godavery occidentali pertinent, in Missionem sui iuris a civitate principe *de Bezwada* appellandam, spiritualibus curis memorati Pontificii Instituti ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum concredendam atque Madraspolitanae provinciae ecclesiasticae adiungendam, erigimus et constituimus.

Haec volumus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die x mensis Ianuarii, anno MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

DISTRACTO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE CHENGTINGFU ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE SHUNTENHFU.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Supremum votum Nostrum idem est quod divini Redemptoris, cuius in terris vices, licet immeriti, gerimus, id est omnes homines evangelicae veritatis lumine quam primum collustrari, ut unum ovile fiat et unus Pastor; ac proinde ea omnia quae ad hunc finem facilius et citius consequendum faciant sedulo studio providere satagimus. Quapropter cum vicariatus apostolicus de Chengtingfu in provincia Sinarum de Hopei, curis concreditus sodalium Congregationis Missionis latius pateret quam ab unico Ordinario in urbe Chengtingfu sedem habente, cum optatis spiritualibus fructibus administrari possit, venerabilis frater Hubertus Franciscus Schraven, Episcopus titulo Amyclaeensis, Vicarius Apostolicus de Chengtingfu, expostulavit a Nobis ut pars meridionalis territorii suae iurisdictioni subiecti a suo vicariatu canonice seiungeretur et in novam praefecturam apostolicam erigeretur. Collatis igitur consiliis

cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Sacrae Congregationis Fidei Propagandae praepositis, attento quoque voto venerabilis fratris Celsi Costantini, Archiepiscopi titulo Theodosiopolitani, Delegati Apostolici in Sinis, omnibusque rei momentis sedulo studio perpensis, praedicti Vicarii Apostolici precibus annuere decrevimus. Quare motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, a territorio praedicti vicariatus apostolici de Chengtingfu novem sequentes sub-praefecturas civiles, nempe de Kwangtsung, Kiülu, Pingsiang, Nanho, Jenhsien, Tongshan, Hingtai, Shahohsien, Neikiu seiungimus sive dismembramus, earumdemque territorium in novam apostolicam praefecturam, « de Shuntenhfu » nuncupandam, erigimus, eamque ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum curis Sodalium e Congregatione Missionis committimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive spectare poterunt, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die II mensis Martii, an. MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

EX APOSTOLICO VICARIATU DE NANYANGFU ATQUE EX PRAEFECTURA DE SINYANGCHOW SEPARATO TERRITORIO ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE CHUMATIEN IN SINIS, CLERO INDIGENAE COMMITTENDA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Supremi Apostolatus officium Nobis divinitus commissum postulat ut quae rei sacrae procurationi melius gerendae faciant, nulla interposita mora praestemus. Iamvero cum venerabilis frater Celsus Costantini, Archiepiscopus titulo Theodosiensis, Delegatus Apostolicus in Sinis, septem ab hinc annis, Vicario Apostolico de Nanyanfu consentiente, eiusdem vicariatus territorii partem presbyteris sinensibus concredendi et in praefecturam apostolicam erigendi consilium iniisset, ea omnia parari coepta sunt quae ad hunc finem necessaria et op-

portuna videbantur. Nunc autem idem Delegatus Apostolicus simul cum venerabili fratre Flaminio Bellotti, Episcopo titulari Sufetulensi, Vicario Apostolico de Nanyangfu, preces Nobis enixas adhibuit, ut ad optatam praefecturae apostolicae erectionem procedamus. Quibus votis Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Sacrae Congregationis Fidei Propagandae praepositis, omnibus rei momentis sedulo studio perpensis, benigne concedendum existimavimus. Quare, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, ex vicariatu de Nanyangfu quattuor sequentes sub-praefecturas civiles, nempe de Tongpeh, Miyang, Yeshyen, Wuyang, ex praefectura vero apostolica de Sinyangchow tres sequentes sub-praefecturas civiles, nempe de Siping, Suiping, Kioshan seiungimus sive dismembramus. Praedictarum vero sub-praefecturarum civilium territorium, ita per Nos separatum sive dismembratum in praefecturam apostolicam erigimus cui nomen facimus *de Chumatien* et curis committimus sacerdotum e clero indigena Sinensi.

Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die II mensis Martii, an. MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

IV

AUGETUR TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE SUIFU ATQUE IN VICARIATUM APOSTOLICUM ERIGITUR PRAEFECTURA DE YACHOW IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quod divinus Magister apostolis suis eorumque successoribus praeceptum dedit eundi in mundum universum atque praedicandi Evangelium omni creaturae, sic Nos urget ut ea quae christiano nomini propagando aptiora videantur incessanter procurare

studeamus. Iamvero cum vicariatus apostolicus de Suifu in Sinis, sodalium Societatis Parisiensis Missionum ad exteras gentes curis commissus latissime pateat, cumque, contra, finitima praefectura apostolica de Yachow, clero indigenae Sinensi concredita, ob territorii angustiam et parvum incolarum numerum vix possit laeta incrementa suscipere, venerabilis frater Ioannes Baptista Guébriant, Archiepiscopus titularis Marianopolitanus, praedictae Societatis Parisiensis Moderator generalis, expostulavit a Nobis ut praefectura de Yachow, quam diximus, ampliaretur et ad potiorem vicariatus apostolici gradum elevaretur. Collatis igitur consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Fidei Propagandae praepositis, omnibusque rei momentis mature perpensis, huiusmodi precibus concedendum esse existimavimus. Quapropter motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, quinque subpraefecturas civiles, quae sinensi sermone vocantur de Tsin-yen, Jenchow, Penchan, Tsinchen, Meichow ex vicariatu apostolico de Suifu seiungimus, easque praefecturae apostolicae de Yachow canonice unimus, ita ut eadem praefectura ex nunc constet ex territorio quindecim subpraefecturarum civilium, idest quinque iam dictarum et decem quae nominantur de Yachow, Minghshan, Pukiang, Tanning, Hungya, Kiakjang, Omei, Opien, Yungking, Lushan. Hanc autem praefecturam apostolicam sic amplificatam ad maiorem dignitatem vicariatus apostolici, eodem servato nomine de Yachow, evehimus, et sacerdotum e clero indigena sinensi curis relinquimus.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die III mensis Martii, anno MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

V

IN VICARIATUM APOSTOLICUM ERIGITUR APOSTOLICA PRAEFECTURA DE YUNGNIEN IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Comperimus non sine magno animi Nostri gaudio in praefectura apostolica de Yungnien, quam anno MDCCCCXXVIII curis concredidimus presbyterorum indigenarum, catholicam religionem magna brevi tempore suscepisse incrementa, et spem effulgere maiora etiam quam primum susceptura. Ultro libenterque igitur annuere statuimus precibus venerabilis fratris Celsi Costantini, Archiepiscopi titularis Theodosiopolitani, Nostri in Sinis Delegati, qui expostulavit a Nobis ut, ad maiorem animarum spirituale bonum et ad peculiarem benevolentiam Nostram erga clerum et populum Sinensem magis magisque ostendendam, praefecturam apostolicam de Yungnien, quam diximus, ad potiorem gradum vicariatus apostolici eveheremus. Quare, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris S. R. Ecclesiae Cardinalibus Sacrae Congregationi Propagandae Fide praepositis, omnibus rei momentis mature perpensis, motu proprio atque certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, praefecturam apostolicam de Yungnien ad ampliorem dignitatem vicariatus apostolici, iisdem servatis finibus et titulo de Yungnien, evehimus, quem curis cleri saecularis indigenae concreditum relinquimus.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VI mensis Martii an. MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri decimosecundo.

E. Card. PACELLI, *a secretis Status*.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

AGRIENSIS-STRIGONIENSIS

DE MUTATIONE FINIUM ARCHIDIOECESIUM

DECRETUM

Fideles pagi *Rákóczitelep* pertinentes ad paroeciam *Nagybátony* in archidioecesi Agriensi, ab Apostolica Sede efflagitarunt ut aggregarentur viciniori curatiae *Mátraverebély* paroeciae *Nagybárkány*, quae pertinet ad archidioecesim Strigoniensem.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa, attento consensu tum Ordinarii Strigoniensis tum Ordinarii Agriensis, atque praehabito favorabili voto R. P. D. Angeli Rotta Archiepiscopi titularis Thebani et Nuntii Apostolici in Hungaria, oblatas preces benigne excipiendas decrevit.

Quapropter vi praesentis Consistorialis decreti statuit ut praefatus pagus *Rákóczitelep* a paroecia *Nagybátony* et ab archidioecesi Agriensi separetur atque curatiae *Mátraverebély* paroeciae *Nagybárkány*, ad archidioecesim Strigoniensem pertinentis, perpetuo uniatur, mutatis hac ratione finibus earumdem archidioecesium.

Ad haec autem exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputare dignata est praefatum R. P. D. Angelum Rotta, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidem facto onere mittendi intra sex menses ad hanc Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis actus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 21 Aprilis 1933.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

4 Novembris 1933. — Cathedrali Ecclesiae S. Thomae de Meliapor praefecit R. D. Carolum de Sà Fragoso, Praelatum Domesticum Sanctitatis Suae.

— Cathedrali Ecclesiae Coccinensi, R. D. Abilium Vaz das Neves, presbyterum dioecesis Brigantiensis.

12 Novembris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Darensi, R. D. Torquatum Dini, Protonotarium Apostolicum ad instar participantium et Rectorem Pontificii Collegii Urbani de Propaganda Fide, quem deputavit Delegatum Apostolicum in Aegypto, Arabia, Erythraea, Aethiopia, Palaestina, Transiordania, et insula Cypro.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

SURRENTINA

SUBSTITUTIONIS IN CHORO

Die 9 aprilis 1932

Litteris diei 21 Ianuarii 1931 Archiepiscopus Surrentinus huic S. Congregationi Concilii referebat, dignitates Capituli cathedralis ex antiquis constitutionibus oneri adstrictas esse praestandi servitium chorale, itemque morem esse inductum ut a canonicis in hoc servitio substituantur. Quapropter pro opportuna solutione eidem Sacrae Congregationi hoc dubium proposuit: « Utrum in servitio chorali dignitates a canonicis possint substitui, an per alias tantummodo dignitates haec substitutio fieri debeat ».

ANIMADVERSIONES. – Concilium Tridentinum, sess. XXIV, cap. 12 *De ref.*, decrevit officia choralia a capitularibus, per se ipsos, obeunda esse: « Obtinentes in cathedralibus dignitates, canonicatus, praebendas aut por-

tiones omnes divina per se, et non per substitutos, compellantur obire officia ». « Patet igitur, ait Fagnanus (in c. *Cum omnes*, lib. I Decret., de const., n. 28) sublatam esse quamcumque consuetudinem inserviendi per substitutum in cathedralibus ecclesiis ». At, quia disciplina illa nimiam severitatem sapere visa est, haec Sacra Congregatio in *Eugubina* diei 15 Decembris 1605 declaravit: « non esse sublatam capitularibus facultatem sese invicem substituendi, dummodo eodem tempore substituens et substitutus eidem servitio adstricti non sint ».

Praeter haec, communior sententia fuit ut substituens eiusdem ordinis ac dignitatis esset ac substitutus, adeo ut dignitates alias dignitates, canonici et portionarii respective alios canonicos et portionarios, in sua quisque substitutione, deputare tenerentur (De Herdt, *Praxis capit.*, cap. XXVII, § 10). Immo Barbosa hanc sententiam decisione S. R. Congregationis in *Abulen.* (sine data) fulciri censuit, scribens: « Si quando aliquis capitularis legitimo impedimento detentus, ea per se ipsum adimplere non poterit, tunc alios, *eiusdem tamen ordinis et gradus*, non autem inferioris, dignitates nempe alias dignitates, canonici canonicos, et portionarii respective portionarios in sua quisque hebdomada, ne graduum et ordinum praerogativae confundantur, deputare debebunt » (*De canon. et dignit.*, cap. 31, n. 6). Et Garcias de authenticitate memoratae decisionis seipsum testem facit: « Quam declarationem vidi authenticam, nempe manu d. Illustrissimi Cardinalis Comen. et d. Secretarii subscriptam et sigillo eius Cardinalis munitam » (*De benef.*, cap. II, n. 497). Attamen in decretorum authentica collectione S. C. Rituum memorata decisio non invenitur.

Quapropter de hac re certo constare aliquis auctor in dubium revocabat. Ita Monacelli (*Form. leg.*, tit. 2, form. 4, adnot. 9), et inter recentiores D'Annibale qui, veterem disciplinam paucis colligens, scribit: « Quamvis autem quisque haec officia per se obire debeat, nihilominus non est sublata facultas se invicem substituendi, dummodo: 1°) substituens sit praesens in civitate ubi exstat ecclesia, ut in suburbiis vel territorio; 2°) substitutus sit unus ex capitularibus; 3°) uterque eodem tempore eidem servitio non sint adstricti ». Et addit in nota: « Utrum vero esse debeat eiusdem coetus, non satis constat » (*Summ. theol. mor.*, p. III, n. 178). Itemque Oietti (*Synopsis*, v. *Canonici*, n. 733).

Sed animadvertendum est agere hos auctores de substitutione in genere, idest et de canonicis et de beneficiatis, non vero de dignitatibus, de quibus modo est quaestio.

Veterem autem iuris disciplinam, quam communiore sententia Doctores amplectebantur sanxit Codex, statuens in canone 419: « In ecclesiis in quibus non omnes simul choro intersunt, qui ad eum adstringuntur ne-

queunt per alium huic obligationi satisfacere, nisi in casibus particularibus, iusta et rationabili de causa, et modo substitutus eodem tempore servitio chori non sit adstrictus, et *sit in eadem ecclesia canonicus, si agatur de supplenda vice canonici, beneficiarius, si de beneficiarii* ». Quod si de dignitatibus in citato canone expressa mentio non fit ex eo fortasse quod, cum sint numero pauciores, perraro substitutio locum habeat, de iisdem tamen per analogiam idem sentiendum esse recte arguitur. At, quia dignitates, qua *tales*, munia sibi peculiaria obire debent, de quibus in canone 397, quatenus vero sunt canonici, iisdem officiis ut ceteri canonici sunt adstricti, rectius videtur inferri quod in his postremis quae sunt omnibus communia a canonicis possint substitui, non in iis quae, ut dignitates, sibi sunt propria et peculiaria munia.

Resolutio. – His omnibus perpensis, in Congregatione plenaria, die 9 Aprilis 1932 habita, proposito dubio:

An dignitates in servitio chorali a canonicis substitui possint, in casu.

Emi Patres responderunt:

Negative quoad officia dignitatum propria; affirmative quoad officia communia, ad normam tamen iuris.

Facta autem de his Ssmo Dño nostro div. Prov. Pio Pp. XI relatione per Secretarium huius Sacrae Congregationis in Audientia diei 18 Aprilis 1932, Sanctitas Sua hanc resolutionem approbare et confirmare dignata est.

I. Bruno, *Secretarius*.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

NOMINATIONES

Decreto huius Sacri Consilii christiano nomini propagando dato die 30 Iunii 1933 Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI dignatus est deputare in Vicarium Apostolicum Districtus occidentalis Promontorii Bonae Spei, R. P. D. Franciscum Hennemann, Episcopum titularem Coptitanum.

Insuper eadem Sacra Congregatio de Propaganda Fide renunciavit ad suum beneplacitum:

21 Iulii 1933. — R. D. Patricium Cleary, e Societate Sancti Columbani pro Missionibus exteris, *Praefectum Apostolicum de Kienchangfu.*

4 Augusti. — R. D. Petrum Wang, *Praefectum Apostolicum de Chumatien.*

26 Octobris. — R. P. Alfonsum Van Sambeck, e Societate Missionariorum Africae, *Superiorem ecclesiasticum Missionis de Loangwa.*

— R. D. Adolfum Poisson, e Congregatione Spiritus Sancti, *Praefectum Apostolicum insularum S. Petri et Miquelon.*

— R. D. Ignatium Krause, e Congregatione Missionis, *Praefectum Apostolicum de Shuntenhfu.*

— R. P. Silvestrum Wang, O. F. M., *Praefectum Apostolicum de Fongsiangfu.*

11 Novembris. — R. D. Dominicum Grassi, e Pont. Instituto Ss. Apostolorum Petri et Pauli, Ambrosii et Caroli pro missionibus ad exteros, *Superiorum ecclesiasticum Missionis de Bezwada.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

PARISIEN.

CANONIZATIONIS B. LUDOVICAE DE MARILLAC VIDUAE LE GRAS CONFUNDATRICIS SOCIETATIS PUELLARUM A CARITATE.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis constet post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem in casu et ad effectum de quo agitur.

Miserentis Dei providentia ut tot tantisque malis occurreret, quae ex bellis profluebant seu externis seu civilibus, decimoseptimo saeculo Galliam ita vastantibus, ut horrenda quae Iosephus Flavius in historia de iudaico bello narrat, facta quaedam renovarentur, insignem suscitavit virum, Vincentium a Paulo, eique coadiutricem efficacissimam in eo arduo caritatis opere perficiendo adiunxit, Ludovicam de Marillac, viduam Le Gras. Ea Parisiis sub saeculi XVI exitum e nobili gente orta, brevi annorum spatio utroque parente orbata, et tutelae piissimi patrui Michaëlis commissa,

claustralis vitae amplexandae desiderium, quod mature conceperat, moderatoris conscientiae suae consilio humiliter postponens, Antonio Le Gras, genere et christianarum virtutum splendore spectatissimo, anno 1613 nupsit, ex eoque filium genuit.

Anno 1625, viro pie defuncto, viduitatis votum nuncupavit, et sub prudenti et sanctissimo Vincentii a Paulo moderamine, omnigenis caritatis operibus ad mortem usque heroice incubuit. Qua urgente caritate, novo in Ecclesia exemplo, mulierum Societatem condendam feliciter suscepit, quae extra claustra omnibus pauperum necessitatibus subveniret; sapientissimis ad id regulis, eodem S. Vincentio approbante, ab ea conscriptis.

Meritis onusta die decimaquinta Martii anno 1660 ad superos evolavit.

Leonis Papae XIII s. m. auctoritate Beatificationis huius Dei Famulae causa apud Sacram Rituum Congregationem introducta est: servatisque de iure servandis, Benedictus Papa XV fel. rec. Beatificationis honores ei die 9 Maii a. 1920 solemniter contulit.

Novis a Deo, ut ferebatur, eius intercessione patratis portentis, biennio post, Canonizationis causa fuit resumpta, et super duabus sanationibus Parisiis et Panormi adornati sunt processus, pro quorum iuridico valore diebus 8 Iulii a. 1925 et 20 Aprilis a. 1932 ab hac Sacra Congregatione edita sunt decreta. Quum autem postea, quae Panormi evenerat, sanatio seposita fuerit, de alia mira sanatione Labaci processus est constructus, cuius iuridica vis per decretum datum die 1 Februarii anni huius probata fuit. Itaque de sanationibus, quae Lutetiae Parisiorum et Labaci contigerunt, disceptatum est.

Soror Teresia, in saeculo Maria, Darracq, e Societate Puellarum a caritate S. Vincentii a Paulo, iam inde ab anno 1908 Pottiano morbo tentari coepit, qui per duodecim annos, accedente meningite spinali tuberculari, eamdem dire vexavit adeo ut, flaccidis paralysi inertibusque cruribus, lecto affixa, viribusque corporis in dies deficientibus, iam morti proxima videretur. Quum incassum omnes medicae curationes cessissent, Beatae Matris Ludovicae auxilium per binas integras novendiales preces infirma et consorores implorarunt. Et mirum! dum ipso mane diei 28 Maii a. 1920, decimae nonae post eiusdem beatificationem, in pessimis, uti antea, versabatur teterrimi morbi conditionibus, hora ante meridiem decima, Soror Teresia de repente, depulsis illico doloribus, novam veluti vitam in se influere sentit, e lecto surgit, ad domesticum sacellum, nemine adiuvante, se confert perfecte sanata. In quem morbum, uti periti physici testantur, non amplius recidit. Unanimis est peritorum sententia in miraculo conclamando. Parisiis haec evenere.

Soror Veronica, in saeculo Agnes, Hocevar, ex eadem Societate, tuberculari diathesi ab adolescentia affecta, primaria adenopathia hilari peribronchiali et mediastinica tuberculari laboraverat, pleurite pariter tuberculari fuerat afflicta. Exinde pleuro-pericardicae adhaesiones cum myocardica insufficientia processerunt, quae in iuge vitae periculum Sororem adduxerunt, quaeque insanabiles erant, uti concorditer docent in arte periti. Eo autem res devenerat, ut infirma anhelo saepe pectore spiritum aegre traheret, frequentibus cordis pulsationibus moleste laboraret, totoque debilitata corpore in peius quotidie, sine ulla spe, rueret.

Iamvero hora post meridiem quinta diei 29 Ianuarii anno 1926, novendialium precum ad B. Ludovicae implorandam intercessionem ultimae, Soror Veronica in instanti et perfecte sanata est, ita ut graviter laboriosa officia, a quibus diutissime omnino impediebatur, sine ullo incommodo iterum suscipere valuerit, et in optima a praegresso morbo recuperata valetudine, perseveraverit, uti periti physici testantur. Ex quibus omnibus miraculi character clare in hac sanatione elucet, prouti etiam omnes adlecti ab hac Sacra Congregatione periti unanimi sententia agnoscunt.

Sanatio haec Labaci contigit.

De priore sanatione, Parisiensi, Antepraeparatoria Comitia apud Rmum Card. Alexandrum Verde, Causae Ponentem seu Relatorem, die 28 Iun. 1932 habita sunt. De altera, Labacensi, Antepraeparatoria Congregatio apud eumdem Rmum Cardinalem die 9 Maii mensis hoc eodem anno habita est. Praeparatoria vero de utroque asserto miraculo apud Vaticanas Aedes die 18 Iulii mensis: Generalis demum coram Ssmo D. N. die 24 nuper elapsi mensis coacta est. In qua Rmus Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator, sequens proposuit Dubium: *An et de quibus miraculis constet, post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem in casu et ad effectum de quo agitur.* Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores suum quisque protulere suffragium. Ssmus vero D. N. cunctari aliquantisper duxit, divini luminis copiam communibus precibus imploraturus.

Ad mentem vero suam pandendam hanc diem primam Novembris mensis congrue selegit, ut in hac sollemni Sanctorum Omnium festivitate novo miraculorum fulgore haec insignis caritate mulier illustrata appareret, quae vere de tribulatione magna ad caelestem patriam victrix pervenit.

Quapropter Rmos Cardinales Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum, et Alexandrum Verde, Causae Ponentem seu Relatorem, una cum R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, meque infrascripto Secretario ad Se acciri iussit, et, sacrosancto Eucharistico Sacrificio religiosissime litato, eisque adstantibus, pronunciavit: *Constare de duobus miraculis Beata Ludovica de Marillac Vidua Le Gras intercedente, a Deo patratis;*

scilicet: *de instantanea perfectaque sanatione tum Sororis Teresiae Darracq a morbo Pottiano dorsuali cum spinali meningite tuberculari coniuncto, tum Sororis Veronicae Hocevar ab insanabilibus adhaesionibus pleuro-pericardicis cum insufficientia myocardica.*

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit.

Die 1 Novembris anno Domini 1933.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

PARISIEN.

CANONIZATIONIS B. LUDOVICAE DE MARILLAC VIDUAE LE GRAS CONFUNDATRICIS SOCIETATIS PUELLARUM A CARITATE.

SUPER DUBIO

An, stante duorum miraculorum approbatione post indultam eidem Beatae venerationem, tuto *procedi possit ad sollemnem ipsius Canonizationem.*

De caritatis laudibus edisserens, S. Augustinus ita mirifice eloquitur: « Quanta est ista (caritas)? Anima litterarum, scientiae solidamentum, fidei fructus, divitiae pauperum, vita morientium... Inter opprobria secura est, inter odia benefica est, inter iras placida est, inter insidias innocens, inter iniquitates gemens, in veritate respirans. Quid illa fortius non ad retribuendas, sed ad non curandas iniurias? » (Serm. 350, 3). Tota B. Ludovicae vita hisce verbis graphice descripta videtur. In triplici enim statu, virginitatis, coniugii et viduitatis, insigne caritatis exemplar B. Ludovica effulsit, et notas, quas ex Augustino audivimus, apprime in se expressit.

Ex Ludovico de Marillac, dynasta de Farinvilliers et Margarita Le Camus, nobilibus et avita pietate claris, ineunte Augusto mense, anno 1591, Lutetiae Parisiorum orta est Ludovica. In ipsa prima infantia, matre orbata, prius monialibus Ordinis S. Dominici in monasterio S. Dionysii in loco vulgo dicto « Poissy », a patre traditur instituenda: deinde Lutetiam revocata curis cuiusdam piae magistrae committitur, apud quam cum nonnullis aliis honestis puellis commorans, suavem iam dabat virtutum omnium odorem. Anno 1604 patre vita defuncto, puellae curam quam diligentissimam Michaël de Marillac, eius patruus, egit, qui eam et solidis virtutibus

formandam et humanioribus litteris, quin et philosophicis disciplinis excolendam felici successu sategit. Suae conscientiae moderatori morem gerens, licet inter rigidissimae disciplinae Capulatas moniales adnumerari vehementer optasset, cum nobili ac piissimo viro Antonio Le Gras anno 1613 matrimonium inivit. In ipso coniugio quod saepe ab altiore divinarum rerum studio avocare solet, nihilosecius perfectionis cursum, quem ab adolescentia arripuerat, alacriter prosequi institit, sociumque in excolendis virtutibus Antonium habuit; quem multis agitatum vitae procellis multisque tentatum doloribus mira patientia et caritate solata est, atque ad fortiter patiendum confirmavit. Sui autem spiritus moderatoribus S. Francisco Salesio, eiusque dilecto discipulo Episcopo Bellicensi prius, postea vero ab anno 1623 ad mortem usque, non sine divinae providentiae consilio, S. Vincentio a Paulo usa est.

Filium ex matrimonio susceptum, Michaëlem Antonium, summa cura educare piissima mater contendit.

Anno 1625, demortuo coniuge, viduitatis perpetuo servandae votum nuncupavit, atque, ut omnigenis pauperum necessitatibus subveniret, quod semper in votis habuerat, nobilium matronarum sodalitio, cui a *Caritate* nomen, adscribi voluit, in quo piae illae mulieres, Vincentio dirigente, sive Parisiis, sive alibi, horrendis, quibus tunc temporibus nonnullae Galliarum provinciae premebantur, calamitatibus, opem ferre studebant. Inter eas virtutum splendore et actuosa vita, summa humilitate comitante, Ludovica excelluit, quam Deus ad altiora paraverat.

Quo enim tot tantisque operibus perficiendis et perennandis prospiceret, Filiarum seu Puellarum a Caritate novam societatem, S. Vincentio fautore, ad instar religiosae familiae, nobili, pro eorum temporum adiunctis, ausu condidit, sapientissimis legibus communivit, utque a generali Congregationis Missionis Moderatore regeretur obtinuit. Ea autem Societatis huius fuit ratio, ut sodales nullo claustrali vinculo adstrictae, pauperum servitio addicerentur. Societas die 29 Novembris anno 1633, tribus ferme ab hodierno die saeculis, initium coepit. Paullo autem post mystica haec arbor in humilitate, in simplicitate et in caritate, veluti altis defixa radicibus, propria vita virescere coepit, suosque ramos ad omnia caritatis opera mire extendit. Hinc factum est ut novae huius Societatis alumnae, non tantum priori saecularium matronarum caritatis sodalitio adiutricem opem ferrent, sed et seiunctim ab eo, ac magis effuso impetu caritatis matris exemplo permotae, sive in privatis domibus, sive in nosocomiis, aegris, vel pestifero morbo affectis, adessent, ludos pro pauperibus puellis instituendis aperirent, senibus, orphanis et derelictis infantibus maternam curam impenderent, carcere detentis, ad triremes damnatis pium solamen

afferrent. Quin immo et ad cruentos praeliorum campos, vulneratis militibus adiuvandis media inter arma, flagrante certamine impavidae accurrerent.

Quam Deo grata Societas haec fuerit, ipsa eius mirabilis per decurrentia saecula propagatio testatur: quaeque nunc exstat tantae Matris soboles quadraginta millium filiarum, quae late per orbem, praeclaro caritatis exemplo, omnigenis hominum indigentiis miseriisque succurrunt. Sed nec silenda martyrii palma, quam nonnullae retulerunt, nec praetereundus insignis ille favor prodigiosi numismatis, quo Virgo Immaculata, per B. Catharinam Labouré, delectum hoc virginale caritatis agmen velut proprio emblemate decoravit.

In hoc tam magnifico ac tam salutari opere, quod ex inflammato B. Ludovicae corde prodivit, conspicere sane est quomodo, iuxta Augustini praeconium, caritas revera facta sit *anima litterarum, scientiae solidamentum, fidei fructus, divitiae pauperum, vita morientium.* Verum cum Dei opera cruce, veluti sigillo, sint obsignanda, opprobriis, odiis, iris, insidiis, insectata B. Ludovica est, sed Deo confisa *inter opprobria... inter odia... inter insidias*, sui victrix iniurias non retribuit, sed *secura, benefica, placida, innocens* incessit *inter iniquitates gemens, in veritate respirans* (Aug., l. c.).

Nihil tam arduum quod ad animas Christo lucrandas invicta femina non susciperet. Porro non viarum asperitas, non itinerum pericula, non frigus, non aestus, non fames, non nuditas eam, infirma semper ac tenui valetudine laborantem, ab agendo retraxerunt.

Februario mense ineunte, anno 1660 in extremum morbum incidit.

Medios inter dolores summa animi demissione, peccatricem se existimans, « Ubi peccatum abundat, aiebat, pati necesse est: Deus me iuste punit, et puniendo misericordiam elargitur ». Die 15 Martii morientium Sacramentis refecta sanctissime in Domini osculo obdormivit annos nata 69.

Sanctitatis vitae fama illico non solum in utraque Vincentiana familia, sed per orbem diffusa quidem est, apud vero S. R. C. nonnisi sub elapsi saeculi finem, Leonis XIII fel. rec. auctoritate, beatificationis causa fuit introducta. Heroicis virtutibus et tribus miraculis rite probatis, a Benedicto Papa XV s. m. Beata fuit renuntiata. Canonizationis causa die 22 Novembris mensis anno 1922 resumpta fuit; duo autem miracula a Deo, ea intercedente, patrata fuisse, per S. R. C. decretum in Festo Omnium Sanctorum nuper editum, declaratum est.

Ut autem ad ulteriora procedi posset, discutiendum adhuc erat dubium: *An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam ab Apostolica Sede Beatae Ludovicae de Marillac Viduae Le Gras venerationem, tuto procedi possit ad sollemnem ipsius Beatae Canonizationem.* Quod dubium

a Rmo Cardinali Alexandro Verde, causae Ponente seu Relatore in Generali Sacrorum Rituum Congregatione coram Ssmo D. N. die 7 Novembris habita propositum fuit. Rmi Cardinales, Officiales Praelati et Consultores unanimi suffragio in affirmativam convenere sententiam, quam Beatissimus Pater benigne excepit. Suam autem mentem aperire distulit, ut interim divinum beneplacitum multiplicatis precibus magis patefieret.

Diem hanc, Dominicam XXIII post Pentecosten selegit, in qua congrue ad rem nostram locum Evangelii legimus. Etenim insigne Christi miraculum filiolam archisynagogi pro sua infinita caritate ad vitam revocantis, nos edocet eodem Christo vivificante, perpetuari in Ecclesia per suos Sanctos, ut mirabili exemplo in B. Ludovica lucet, ea praestantissima miracula, quibus si frequenter mortali vitae servantur hominum corpora, potiore victoria ad ineffabilem vitam gratiae innumerae suscitantur animae. Vere *vita morientium* caritas (Aug., loc. cit.). Laetandum equidem ad supremos altarium honores iam properare hanc caritatis heroidem, qua non solum Gallia, felix Sanctorum altrix, sed et universa nobilitatur Ecclesia.

Arcessitis itaque Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto, et Alexandro Verde, Causae Relatore, nec non R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, meque infrascripto Secretario, sacrosancto Eucharistico Sacrificio pientissime litato, pronunciavit: «Tuto *procedi posse ad Beatae Ludovicae de Marillac, Viduae Le Gras, Canonizationem*».

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta S. R. C. referri mandavit.

Die 12 Novembris anno Domini 1933.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus*.

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius*.

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

DECRETUM

CIRCA INDULGENTIAS RECITATIONI ROSARII ET PIO VIAE CRUCIS EXERCITIO QUIBUSDAM IN ADIUNCTIS LUCRANDAS.

Saepius huic Sacro Tribunali supplices libelli oblati sunt ut animum Summi Pontificis intentum facere dignaretur in difficultates, quibus non raro obnoxii sunt christifideles, gestandi scilicet in manu, prout generatim praescriptum est, sive coronam pro acquirenda maiore indulgentiarum parte, quae recitationi sancti Rosarii sunt adnexae, sive Crucifixum pro lucrandis indulgentiis Viae Crucis, adnexis recitationi viginti *Pater*, *Ave* et *Gloria*, quod quidem in eorum favorem conceditur, qui impediuntur, quominus iter quatuordecim stationum complere queant. Hae supplicationes eo spectant ut idem Sacrum Tribunal a Summo Pontifice indultum benigne ab huiusmodi implenda praescriptione, his difficultatibus occurrentibus, obtineat.

Infrascriptus Cardinalis Paenitentiarius Maior, in audientia sub die vigesima Octobris proxime elapsi, prout sui officii erat, de his petitionibus Ssmum D. N. Pium Pp. XI certiorem reddidit, qui vehementer exoptans, ut quantum fieri possit, usus utriusque salutaris exercitii facilior evadat, ideoque maior frequentia in dies succrescat, — sive quia sacratissimi Rosarii cultus Genitrici Dei Mariae est gratissimus atque ad eius maternam protectionem impetrandam efficacissimus, sive quia erga Iesum Crucifixum pietas aptissima est ad christianos animos sancte commovendos ad memoriam recolendam mysteriorum Redemptionis, cuius hoc anno exiens undevicesimum saeculum ut perquam solemniter commemoraretur Ipse voluit et imperavit, — praefatarum difficultatum valore mature et aeque perpenso atque recognito, nolensque eas obstaculum fore allaturas spiritualibus beneficiis, quibus christifideles frui valeant, benigne concedere dignatus est ut quoties vel causa operis manualis vel propter aliam rationabilem causam oriatur impedi-

mentum, quominus, iuxta praescriptiones, in manibus gestari queant vel corona vel Crucifixus, quibus accessit benedictio ad lucrandas Indulgentias vel Ssmi Rosarii vel Viae Crucis, possint cuncti fideles easdem lucrari, dummodo recitatione, de qua agimus, durante, secum quomodocumque coronam vel Crucifixum deferant.

Praesentibus, absque Apostolicarum Litterarum expeditione, in perpetuum valituris, contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 9 Novembris 1933.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *Secretarius.*

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

NEO-EBORACEN.

NULLITATIS MATRIMONII (TRONCELLITI-ALESCIO)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Viti Alescio, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 11 Decembris 1933, hora 12, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An sententia Rotalis diei 14 Aprilis 1933 — qua declaratum est constare de nullitate in casu — *sit confirmanda vel infirmanda in casu.*

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Viti Alescio, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur.

L. ✠ S. U. Mannucci, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 20 Novembris 1933.

T. Tani, *Notarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 7 Novembre 1933, dinanzi all'Augusta presenza del Santo Padre, fu tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali e Revmi Consultori teologi, facenti parte della stessa Sacra Congregazione, hanno dato il loro voto sul *tuto* per la Canonizzazione della Beata Ludovica Marillac, vedova Le Gras, fondatrice delle Figlie della Carità, e sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione del Beato Pompilio Maria Pirrotti, Confessore, della Congregazione dei Chierici Regolari della Madre di Dio, Scuole Pie, e che vengono proposti per la sua Canonizzazione.

Martedì, 14 Novembre 1933, nel Palazzo Apostolico Vaticano, innanzi all'Augusta presenza del Santo Padre, ha avuto luogo la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Consultori teologi e i Prelati Officiali hanno dato il loro voto sul dubbio detto del *tuto* per la solenne Canonizzazione della Beata Maria Michela del Santissimo Sacramento e della Carità, e del Beato Pompilio Maria Pirrotti, sacerdote della Congregazione dei Chierici Regolari della Madre di Dio delle Scuole Pie; inoltre si è discusso sopra' due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione del Beato Giovanni Bosco, Confessore, fondatore della Pia Società Salesiana, e che vengono proposti per la sua solenne Canonizzazione.

Martedì, 21 Novembre 1933, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali, dei Revmi Prelati Officiali e dei Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, ha avuto la Congregazione *Preparatoria* per discutere sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione del Ven. Servo di Dio Contardo Ferrini, professore nell'Università di Pavia, miracoli che vengono proposti per la sua solenne Beatificazione.

Venerdì, 24 Novembre 1933, nel Palazzo Apostolico Vaticano, ha avuto luogo la Congregazione *Particolare* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali ed i Revmi Prelati Officiali, facenti parte della medesima, hanno discusso sopra le seguenti materie:

I. Sulla validità del Processo Apostolico costruito nella Curia arcivescovile di Torino sopra un miracolo del Beato Giuseppe Benedetto Cottolengo, fondatore della Piccola Casa della Divina Provvidenza in Torino.

II. Validità del Processo Apostolico costruito nella Curia ecclesiastica di Innsbruck sopra di un miracolo del Beato Corrado da Parzham, laico professo dell'Ordine dei Frati Minori Cappuccini.

III. Sulla validità del Processo Apostolico costruito nella Curia ecclesiastica di Barcellona sopra di un miracolo del Ven. Servo di Dio Antonio M. Claret, Arcivescovo di S. Giacomo di Cuba e fondatore dei Missionari del Cuore Immacolato di Dio.

IV. Intorno alla validità del Processo Apostolico sopra di un miracolo della Ven. Serva di Dio Margherita Bourgeoys, fondatrice delle Suore di Nostra Signora.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

3 Novembre 1933. S. E. Revma Monsig. Giuseppe Pizzardo, Arcivescovo tit. di Nicea, Segretario della Sacra Congregazione degli Affari Ecclesiastici Straordinari, e il Rev.do D. Giulio Guidetti, *Consultori della Sacra Congregazione dei Religiosi.*

20 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Laurenti, Prefetto della Sacra Congregazione dei Riti, *Procuratore delle Canonizzazioni della Beata Maria Bernarda Soubirous e della Beata Giovanna Antida Thouret, che avranno luogo prossimamente nella Patriarcale Basilica Vaticana.*

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Angelo Maria Dolci, *Membro della Sacra Congregazione de Propaganda Fide.*

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

16 Marzo 1933. S. E. Rma Monsig. Filippo Bernardini, Arcivescovo tit. di Antiochia in Pisidia, *Delegato Apostolico in Australasia.*

22 Maggio » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore dell'Istituto delle Suore Missionarie dell'Immacolata Concezione* (Montréal).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Angelo Maria Dolci, *Protettore dell'Ordine dei Minori.*

13 Luglio 1933. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni-Biondi, *Protettore della Società di Maria* (Marianisti).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Angelo Maria Dolci, *Protettore delle Figlie del Calvario* (Tivoli).

15 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore della Congregazione delle Suore Missionarie del Preziosissimo Sangue* (Bois le Duc: Aarle-Rixtel).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore della Congregazione delle Suore Missionarie di Nostra Signora degli Apostoli* (Lione).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore del Collegio di S. Girolamo degli Illirici* (Roma).

20 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Segura y Saënz, *Protettore dei Monasteri dell'Ordine di S. Brigida* (o del Ssmo Salvatore).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Giulio Serafini, *Protettore dell'Istituto delle Maestre Pie Venerini.*

24 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore dell'Istituto delle Religiose del Sacro Cuore di Maria* (Béziers-Montpellier).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore delle Canonichesse Missionarie di Sant'Agostino* (Malines: Lovanio).

28 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore della Congregazione delle Suore del Ssmo Sacramento e della Carità* (Bourges).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore dell'Istituto delle Suore della Compassione* (Wellington).

31 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore dell'Istituto dei Fratelli delle Scuole Cristiane.*

1 Agosto » Monsig. Desiderio Nobels, *Cappellano Comune Pontificio Soprannumerario.*

4 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore dell'Istituto delle Suore Francescane di S. Giuseppe* (Green Bay).

5 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Raffaello Carlo Rossi, *Protettore dei Monaci Benedettini Camaldolesi* (Roma: S. Gregorio al Celio).

8 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi,

Protettore dell'Istituto delle Suore della Carità (Cincinnati).

10 Agosto 1933. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore della Congregazione dei Preti delle SS. Stimmate di N. S. G. C.*

11 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore dell'Istituto delle Suore di San Carlo Borromeo* (Praga).

12 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore della « Ehrenwache des heiligsten Herzens Mariae »* (Monaco).

23 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore dell'Istituto delle Suore di S. Agnese* (Milwaukee).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore dell'Istituto delle Suore dell'Immacolata Concezione* (Annecy).

7 Settembre » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore delle « Petites Sœurs de l'Ouvrier »* (Lilla: Nazareth).

15 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore dell'Istituto delle Suore Fedeli Compagne di Gesù* (Malines).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore dell'Istituto delle Suore di S. Maria* (Oregon).

23 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Luigi Capotosti, *Datario di Sua Santità.*

28 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore delle Suore delle Scuole Cristiane della Misericordia* (Coutances).

6 Ottobre » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Segura y Saënz, *Protettore dell'Istituto dei Fratelli del Sacro Cuore.* (Le Puy).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore dell'Istituto dei Fratelli Poveri di San Francesco Serafico* (Aachen).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Segura y Saënz, *Protettore delle Suore Carmelitane della Carità* (Vich).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Segura y Saënz, *Protettore della Congregazione delle Serve di Maria, Ministre degli infermi* (Roma).

18 Ottobre 1933. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Lorenzo Lauri, *Protettore delle Suore di Carità* (Sidney).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore delle Suore della Misericordia di San Vincenzo de Paoli* (Zagabria).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Teodoro Innitzer, *Protettore dell'Ordine Teutonico.*

27 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore dell'Istituto delle Suore dei Poveri di S. Francesco* (Aquisgrana).

30 » » S. E. Rma Monsig. Paolo Marella, Arcivescovo tit. di Doclea, *Delegato Apostolico al Giappone.*

4 Novembre » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Lorenzo Lauri, *Protettore delle Suore del Ssmo Sacramento* (Lafayette).

8 » » S. E. Rma Monsig. Bartolomeo Cattaneo, Arcivescovo tit. di Palmira, *Tesoriere generale della R. Camera Apostolica.*

14 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore della Congregazione delle Suore della Divina Provvidenza* (S. Antonio - Texas).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Giulio Serafini, *Protettore delle Suore Adoratrici Perpetue del Ssmo Sacramento* (Roma).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore dell'Istituto delle Suore di Carità del Verbo Incarnato* (S. Antonio - Texas).

Assistenti al Soglio Pontificio:

7 Luglio 1933. S. E. Monsig. Paolo Rhode, Vescovo di Green Bay.

» » » S. E. Monsig. Giovanni Gföllner, Vescovo di Linz.

» » » S. E. Monsig. Enrico Streicher, Arcivescovo tit. di Brisi.

14 » » S. E. Monsig. Roberto Guglielmo Spence, Arcivescovo di Adelaide.

» » » S. E. Monsig. Francesco Alberti, Vescovo di La Plata.

» » » S. E. Monsig. Giovanni D'Almeida Ferrao, Vescovo di Campanha.

» » » S. E. Monsig. Adolfo Duparc, Vescovo di Quimper.

» » » S. E. Monsig. Vittore Emmanuele Sagrada, Vescovo tit. di Irina, Vicario Apostolico di Toungoo.

5 Ottobre » S. E. Monsig. Trifone Pederzolli, Vescovo di Parenzo e Pola.

» » » S. E. Monsig. Giovanni Giuseppe McCort, Vescovo di Altoona.

5 *Ottobre* *1933.* S. E. Monsig. Alfonso Belloso, Arcivescovo di San Salvador.
» » » S. E. Monsig. Ugo Singleton, Vescovo di Shrewsbury.
21 » » S. E. Monsig. Ettore Fronzi, Arcivescovo di Camerino.

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

20 *Marzo* *1933.* Monsig. Antonio Alvarez Caparròs, della diocesi di Cartagena (Spagna).
22 *Maggio* » Monsig. Gioacchino di Leo, dell'archidiocesi di Palermo.
» » » Monsig. Giulio Cantagalli, dell'archidiocesi di Bologna.
8 *Giugno* » Monsig. Giuseppe Baldi, dell'archidiocesi di Napoli.
» » » Monsig. Camillo Balzano, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Gaetano Sandomenico, della medesima archidiocesi.
16 » » Monsig. Francesco Olgiati, dell'archidiocesi di Milano.
20 *Luglio* » Monsig. Carlo Rossi, della diocesi di Pavia.
22 » » Monsig. Francesco Mujesan, della diocesi di Trieste.
25 » » Monsig. Pietro Arthaud, dell'archidiocesi di Lione.
» » » Monsig. Marcello Chevallier, della diocesi di Nevers.
3 *Agosto* » Monsig. Alessandro Grigaitis, della diocesi di Vilkaviskis.
26 » » Monsig. Lodovico Lamerand, della diocesi di Lilla.
12 *Settembre* » Monsig. Raffaele Zepeda, dell'archidiocesi di Guadalajara.
26 *Ottobre* » Monsig. Renato De Boismarmin, dell'archidiocesi di Bourges.
» » » Monsig. Serafino Banfi, della diocesi di Southwark.

Prelati Domestici di S. S.:

4 *Febbraio* *1933.* Monsig. Carlo Handloss, dell'archidiocesi di Vienna.
9 » » Monsig. Floriano Strausz, della diocesi di Sabaria.
» » » Monsig. Scipione Pensuti (Roma).
8 *Marzo* » Monsig. Giovanni Origer, della diocesi di Lussemburgo.
9 *Aprile* » Monsig. Enrico De Masi, della diocesi di S. Agata de' Goti.
20 *Maggio* » Monsig. Gerardo Cornelio Van Noort, della diocesi di Haarlem.
» » » Monsig. Teodoro Maria Vlaming, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Cerny, della diocesi di Hradec Kralovè.
» » » Monsig. Teofilo Opatrny, dell'archidiocesi di Praga.
» » » Monsig. Alberto Maria Bros, della diocesi di Meaux.
» » » Monsig. Modesto Louis, della medesima diocesi.
29 » » Monsig. Ludovico Bilinszsky, della diocesi di Alba Julia.
31 » » Monsig. Liberato Tosti (Roma).
5 *Giugno* » Monsig. Tommaso M. Conroy, della diocesi di Fort Wayne.
6 » » Monsig. Andrea Boenigk, della diocesi di Warmia.
17 » » Monsig. Giovanni Rosso (Roma).
19 » » Monsig. Tommaso F. Egan, dell'archidiocesi di Chicago.

19 *Giugno* *1933.* Monsig. Daniele Byrnes, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Enrico Betto, della diocesi di Łomża.
26 » » Monsig. Secondo Stella, della diocesi di Asti.
8 *Luglio* » Monsig. Nicola Altavista, dell'archidiocesi di Rossano.
13 » » Monsig. Antonio Calcagna, della diocesi di Policastro.
18 » » Monsig. Luigi Scipioni dell'archidiocesi di Urbino.
19 » » Monsig. Dionigi Brano, della diocesi di Teggiano.
» » » Monsig. Giovanni Giuliani, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Rocco Zunni, della medesima diocesi.
25 » » Monsig. Enrico de la Selle, della diocesi di Le Mans.
» » » Monsig. Pietro Jarry, della diocesi di Nevers.
28 » » Monsig. Guglielmo Enrico Flynn, della diocesi di Hartfort.
» » » Monsig. Aristide Adinolfi, della diocesi di Ariano.
» » » Monsig. Colomanno Papp, della diocesi di Giavarino.
29 » » Monsig. Ugo Mc Menamin, della diocesi di Denver.
» » » Monsig. Matteo Smith, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Guglielmo O'Ryan, della medesima diocesi.
5 *Agosto* » Monsig. Alfonso Poelaert, della diocesi d'Orano.
6 *Agosto* » Monsig. Marino Priori, della diocesi di Indianapolis.
8 » » Monsig. Giovanni Molino, della diocesi di Alba.
» » » Monsig. Carlo Dubois Wood, della diocesi di Charleston.
9 » » Monsig. Giulio Bastai, dell'archidiocesi di Modena.
10 » » Monsig. Carlo Thiele, della diocesi di Fort-Wayne.
11 » » Monsig. Emilio Vincent, della diocesi di Sherbrooke.
» » » Monsig. Zaccaria Letendre, della medesima diocesi.
12 » » Monsig. Giovanni Boylan, della diocesi di Des Moines.
» » » Monsig. Vito Stoll, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Agostino Ryan, dell'archidiocesi di S. Paolo del Minnesota.
28 » » Monsig. Carlo F. Goeckel, della diocesi di Scranton.
» » » Monsig. Gualtiero A. Gorman, della medesima diocesi.
12 *Settembre* » Monsig. Giovanni J. Murphy, della diocesi di Newark.
22 » » Monsig. Guglielmo Byrne, della diocesi di Waterford.
16 *Ottobre* » Monsig. Pietro Baima dell'archidiocesi di Torino.
» » » Monsig. Antonio Bronzin, delle diocesi di Parenzo e Pola.
20 » » Monsig. Giovanni Unterluggauer, della diocesi di Gurk.
23 » » Monsig. Vittore Chastrè, dell'archidiocesi di Bourges.
» » » Mongig. Ludovico Breton, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Carlo Vitéz Subik, della diocesi di Agria.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

9 Febbraio 1933. Monsig. Fabio Italiani, dell'archidiocesi di Perugia.
21 Marzo » Monsig. Felice del Campo, della diocesi di Madrid.
11 Maggio » Monsig. Faustino B. Falconí, della diocesi di Ayacucho.
6 Giugno » Monsig. Alessandro Frins, della diocesi di Berlino.
8 » » Monsig. Edoardo Facchini, della diocesi di Sora.
22 » » Monsig. Gregorio della Tolla, del vicariato apostolico di Constantinopoli.
29 » » Monsig. Giacomo B. O' Reilly, dell'archidiocesi di New York.
13 Luglio » Monsig. Uberto Busch, della diocesi di Aquisgrana.
» » » Monsig. Giovanni Jadevaia, della diocesi di Caserta.
» » » Monsig. Giacomo Lucchini, della diocesi di Como.
» » » Monsig. Luigi Ortelli, della medesima diocesi.
27 » » Monsig. Vincenzo Fonzi, dell'archidiocesi di Chieti.
» » » Monsig. Stefano De Luca, della medesima archidiocesi.
6 Agosto » Monsig. Pietro Passaro, dell'abbazia di Cava dei Tirreni.
7 » » Monsig. Augusto Vigolungo, della diocesi di Alba.
16 » » Monsig. Bartolomeo Noetti, della diocesi di Mondovì.
17 » » Monsig. Antonino Piromalli, della diocesi di Mileto.
» » » Monsig. Giuseppe Rodolfi, medesima diocesi.
» « » Monsig. Matteo Sardanelli, della medesima diocesi.
7 Settembre » Monsig. Alfredo Puccinelli, dell'archidiocesi di Lanciano.
5 Ottobre » Monsig. Giuseppe Borghino, della diocesi di Saluzzo.
» » » Monsig. Innocente Bastasin, della diocesi di Vicenza.
» » » Monsig. Francesco Grillo della diocesi di Avellino.
19 » » Monsig. Andrea Posch, della diocesi di Secovia.
» » » Monsig. Ottone Etl, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Köbl, della medesima diocesi.
20 » » Monsig. Giovanni Battista Pessano, della diocesi di Savona.
26 » » Monsig. Martino Giovanni Schräder, dell'archidiocesi di Utrecht.
» » » Monsig. Pietro Gerardo Groenen, della diocesi di Haarlem.
» » » Monsig. Giovanni Pauri (Roma).
30 » » Monsig. Carlo Corvo (Roma).

Cameriere Segreto Soprannumerario di Spada e Cappa:

15 Ottobre 1933. Il sig. Alberto Hackelsberger, dell'archidiocesi di Friburgo in Brisgovia.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

3 Luglio 1933. Monsig. Francesco Fournier, della diocesi di Limoges.
13 » » Monsig. Stefano Bruell, della diocesi di Aquisgrana.
20 » » Monsig. Giuseppe Olšina, della archidiocesi di Olomouc.
» » » Monsig. Ladislao Janča, della medesima archidiocesi.
21 » » Monsig. Giovanni Battista Carissimo, della diocesi di Sezze.
2 Ottobre » Monsig. Ludovico Alfieri, dell'archidiocesi di Milano.
4 » » Monsig. Tommaso Ponte (Roma).
5 » » Monsig. Tommaso Castiglione, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Monsig. Antonio Lattuada, della medesima archidiocesi.

Cappellani Segreti d'onore di S. S.:

27 Luglio 1933 Monsig. Giovanni Wimbeck, della diocesi di Gurk.

Cappellano d'Onore extra Urbem *di S. S.:*

15 Giugno 1933 Monsig. Antonio Veyrunes Dubois, dell'archidiocesi di Santiago di Cuba.

NECROLOGIO

8 Novembre 1933. Monsig. Uberto M. Fiodo, Vesc. tit. di Prusiade.
20 » » Monsig. Ovidio Charlebois, Vesc. tit. di Berenice.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
TRACTATUS CANONICUS DE MATRIMONIO cura et studio **PETRI Card. GASPARRI** concinnatus. Editio nova ad mentem Codicis I. C. – Vol. I, pp. 472 – Vol. II, *cum allegatis*, pp. 620.			
In *brochure*:	50 —	53 —	60 —
Volumina partim corio, partim linteo contecta, cum titulo aureo	70 —	73 —	80 —
Officium et Missae in Nativitate Domini, *cum canta*, iuxta ordinem Breviarii et Missalis Romani. Editio typica Vaticana. – Vol. in-8°, pp. 112, charta optima	5 —	5,50	7 —
DECRETUM DE COLORE VIOLACEO. 24 Iunii 1933 (S. C. Caeremonialis). – Con tavola a colori per le vesti di lana e di seta	0,60	0,70	0,80
Copie 50	25 —	25 —	25 —
Elenco generale delle parrocchie d'Italia con l'indicazione della Località, Titolo, Diocesi, Comune e Provincia, preceduto da un elenco generale delle Diocesi d'Italia con il rispettivo ordinario d'appello e la regione conciliare. Un vol. in-8°, di pp.XVI-308*	8 —	9,50	11 —
CORAM LEGA habitae S. Romanae Rotae Decisiones sive Sententiae quas nempe Emus Cardinalis Michaël Lega annis 1909-1914 eiusdem Sacri auditorii Decanus exaravit. – Iterum editae adnotationibus auctae Codici Iuris Canonici hodiernaeque iurisprudentiae consentaneis. – Cum praefatione de veterum decisionum natura et origine earumque collectionibus. Vol. in-8°, pp. 608	60 —	63 —	70 —
COLLECTIO PRECUM PIORUMQUE OPERUM quibus Romani Pontifices in favorem omnium christifidelium aut quorumdam coetuum personarum Indulgentias adnexuerunt ab anno 1899 ad 1928. Editio in-18°, pp. XII-480, linteo anglico contectum, cum titulo impresso	12 —	12 —	14 —
English translation, authorized by the Holy See, is published by: Benziger Brothers, New York, Chicago, Cincinnati and San Francisco U. S. A.			
FERRETTI Mons. LUIGI, Vescovo di Macerata e Tolentino. – **ECONOMIA ECCLESIASTICA, CRITERI AMMINISTRATIVI.** – Elegante volumetto in-16° di pp. XII-136 e tre moduli. Legato in tela	5 —	5,60	6 —

CRONISTORIA DELL'ANNO SANTO MCMXXV

I. **Appunti storici** – II. **Dati statistici** – III. **Atti ufficiali,** con appendice storico-bibliografica e indice, a cura della Segreteria Generale del Comitato Centrale.

Ricco volume in-8° con ritratto di Sua Santità ed autografo, con illustrazioni e artistica copertina in tricromia, di pp. XII-1230. Peso del volume ed astuccio kg. 3,450.

In Italia L. 75 — Per l'estero L. 75 — più le spese postali.

STATISTICA CON CENNI STORICI DELLA GERARCHIA E DEI FEDELI DI RITO ORIENTALE

Ad habendam notitiam **syntheticam ac simul plenam de Oriente catholico,** hoc volumen prorsus necessarium est.

Non tantum notitiae numericae de Oriente catholico in eo continentur; sed de singulis Ecclesiis ritus orientalis, origo, progressus, status et conspectus historicus perbelle exponuntur.

Manuale reapse est hic liber, qui paginis 576 constat; idcirco omnibus, praesertim ecclesiasticis viris, qui rerum orientalium cognitionem acquirere cupiunt, valde utilis.

In brochure Lib. 18 — Linteo rubro religatum Lib. 24 —

Huic pretio adiungendum pretium vecturae:

Italia Lib. 1,50 Estero Lib. 4 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "**Acta Apostolicae Sedis**„ (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).

Recentissime pubblicazioni:

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
DIARIO ROMANO E VATICANO per l'anno del Signore 1934 - pp. 316	6 —	6,50	7 —
CODIFICAZIONE CANONICA ORIENTALE - FONTI Fasc. XII° **Disciplina antiochena** (Maroniti): Testi di diritto particolare dei Maroniti	65 —	70 —	75 —
ORDO DIVINI OFFICII recitandi, sacrique peragendi iuxta Kalendarium Universalis Ecclesiae pro Anno Domini 1934. Accedunt *Regulae* in Missae celebratione servandae. In-16°, pp. 160	2,50	2,80	3,50
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi pro Clero Saeculari Romano, pro Anno Domini 1934	3,50	4 —	4,50

BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam. NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. - Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.

(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	68 —

MONITUM *Omnes - qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis" Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1933 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est - ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1934 fasciculorum, volumen XXVI complectentium, moram patiatur.*

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

AVVISO *Sono pregati i nostri abbonati, ai quali scade l'abbonamento nel mese di dicembre 1933, e che vogliono rinnovarlo, di farlo al più presto possibile, affinchè non sia loro ritardata la spedizione dei fascicoli del 1934, anno XXVI, volume XXVI.*

Nel rinnovare il loro abbonamento sono pure pregati di volerci inviare la fascetta con la quale ricevono il fascicolo, ovvero ricopiare i numeri che precedono il nome.

AVIS *Nos abonnés, dont l'abonnement finit en décembre 1933, et qui désireraient le renouveler, sont priés de le faire au plus tôt, afin qu'il n'y ait pas de retard dans l'envoi des fascicules de 1934, XXVIe année, volume XXVI.*

Ils sont priés également de vouloir bien, en renouvelant leur abonnement, envoyer la bande sous laquelle ils reçoivent les fascicules, ou recopier les numéros qui précèdent leur nom.

Pro Italia L. 30 — Extra Italiam *L. it.* 50 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*)